

Tvøroyrar kirkja sjeyti

Kristi himmallsferðardag í 1908, sum var 28. mai, varð kirkjan á Tvøroyri vígd.

Tann 24. mai 1958 skrivaði J. Nolsøe grein í sambandi við 50 ára vígsludagin í Føroyatíðindi. Greinin er um vígsluna í 1908 og vit prenta her brot úr henni:

Hesin merkisdagur fyri Froðbiar sóknar kirkju-fólk upprann við sól og logn. Nóg av fólkum var samankomið, eisini úr øðrum bygðum í Suðuroy og aðrastaðir frá, so at kirkjan — ið er ein hin størsta í Føroyum — var so stúgvandi full, at fólk stóðu heilt út í forkirkjuna.

Byrjað var við einari stuttari guðstænastu í okkara gomlu kirkju, har sóknarprestur F. Busch talaði.

— Henda hugnaliga litla kirkja, av tí gamla føroyska sniðinum, sum upprunaliga hevði staðið á Bø í Froðba, hevði so mangan savnað kirkjufólk undir sína flagtaktu lon, bæði í gleði og í sorg. Nú hevði hin gamla, vølljóðandi kirkjuklokkan frá tí

hvíta torninum kallað okkum saman í hetta okkara minnisrika guðshús fyri síðstu ferð.

Síðan varð farið í skrudgongu út í ta nýggju kirkjuna: Fr. Petersen próstur, Chr. Bærentsen amtmaður og F. Busch sóknarprestur á odda, berandi tey heilagu altarkørini úr gomlu kirkju út í ta nýggju; teimum næst gingu flestallir hinir Føroya prestar og fremstu menn í bygðini. Tað var ein stóruskari, ið tann dagin gekk á kirkjubreyt og fylti tað nýggja og prýðiliga guðshúsið í Uttastu dyr.

Út yvir bygðina, ið henda vakra hátíðardag hevði flagg á hvørjari stong, ljóðaði frá torn-

inum hin nýggja kirkjuklokkan við síni málmskerku rødd:

»Himnakongi lov og dyrd eg syngi, manna-hjertum friðarboð eg ringi.«

Hesi orð eftir Fr. Petersen prósti eru stoypt í hesa klokku.

Undir urgubrísi — urguna leikaði J. Waagstein organistur — varð gingið inn í kirkjuna, embætismenninir innar í kór, har teir sessaðust, meðan Fr. Petersen próstur steig inn fyri altarið.

Eftir at inngangsbøn var lisen av gamla Andrias Nolsøe í Garðinum, sum hevði verið deknur í gomlu kirkju í mong harrans ár, legði urgan fyrri til sálmin »Aand over aander kom ned fra det høje.«

So helt prósturinn frá altarinum vígslutaluna, og nýtti hann »dreym Jákups« til tekst. — Okkum, sum í barna- og ungdomsárum hoyrdu Fr. Petersen tala, tá ið hann var prestur her suðuri, var hetta hátíðarstund.

Prestur okkara F. Busch prædikaði so frá prædikastólinum út frá dagsins teksti.

Millum aðrar varð sungin sálmarin »Kirken den er et gammelt hus.« — Neyvan nakrastaðir man sálmasongur hava ljóðað meira andaktsfullur enn henda dag undir hesum høga kirkjuhválvi.

Sandoyarprestur A. C. Evensen, ið seinri varð Føroya próstur, og aðrir prestar skiftust um at lesa upp skriftorð á kórsgáttini.

Aftaná at síðsti sálmarin var sungin, útgangsbønin lisen og biðislagini høvdu ljóðað frá torninum, varð farið úr aftur kirkjuni undir urguljóma.

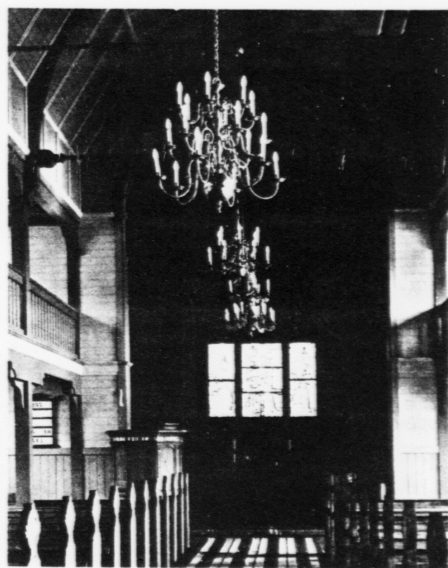
Um kvøldið kl. 6 var aftur stór mannamúgva í kirkjuni til guðstænastu, har Viðareiðisprestur Faulenborg prædikaði yvir orðini, ið á prædikastólinum standa: »Salige ere de, som høre Guds ord og bevare det.«

Aftaná Faulenborg talaði Moe prestur.

Ein minnisrikur hátíðardagur var nú kominn at enda.

Tvøroyrar kirkja varð teknað av danska arkitektinum Wesenberg, ið var bróður konu Fr. Petersen, próst. Kirkjan varð øll tilgjørd í Noreg á »Strømmen Trævarefabrik.« Hvor bjálki og hvør fjøl var liðug til uppsættingar á byggistaðnum.

Við undantaki av tilfari til grundina, givin av hageigarunum, einum minni studningi frá lögtinginum til bygging av grundini og eitt sindur av »pliktarbeiði« til útgrevstur, var allur kirkjubyg-

Í kirkjuni eru triggjar messingljósakrónur, givnar av Kristjani Djurhuus, fyrrv. lögmanni, H. P. Kjærbech, skipara á Tvøroyri og av meinigheitini.

ingurin givin av A/S J. Mortensens Eft. Grundstykkioð var givið av Dánjali Mortensen, ið var kirkjuverji.

Tað hava verið seks prestar við kirkjuna: fyrstur var Franz Busch, næstur var G. Jacobsen próstur. Hann starvaðist við kirkjuna frá 11. jan. 1913 til 1. febr. 1947 — eitt tíðarskeið uppá 36 ár. Eftir hann kom Erik Mejdahl, ið var fyrsti prestur, ið hevði fastan bústað á Tvøroyri. Frá 1947 til 1953 var Henning Bjerg sóknarprestur og í 1954 varð núverandi varabispur, Ejvind Vilhelm, settur sóknarprestur; hann hevði starvast sum kalskappelánur í norðara prestagjalði frá 1950 til 1954. Hann var sóknarprestur til hann í 1972 varð varabispur. Prestur við Tvøroyrar kirkju í dag er Johan Weihe.

Fastir deknar við kirkjuna hava verið Jacob Jacobsen, Hans Andrias Djurhuus, Johan Mortensen, Th. Pauli Nolsøe, Thorvald Joensen og núverandi deknur Erling Ejdesgaard, sum í nærum 30 ár hevur røkt hetta starv.

Mathilda Mortensen var organistur í 40 ár. Eftir hana kom Jacob Olsen og tá hann legði frá sær tók Jóhannes Enni við.

Klokkarar hava verið Georg Hammer og Martin Nielsen. Núverandi klokkari er Petur Petersen.

Aftaná Dánjal Mortensen, sum fyrr nevnt var kirkjuverji, hevði sonur hansara Johan Mortensen hetta starv. Eftir hann var Sigmund Mortensen kirkjuverki, og er tað nú Jacob Berthelsen, ið hevur hetta starv.

Sum altarpriði hevur Tvøroyrar kirkja í kór-

vegginum glasmosaik, ið Ernst Trier málaði í 1958. Annars eru tvær altartalvur, tann eina, ið er málað og givin av Kerstin von Post er av heilagu kvøldmáltíðini og er skrivað á hana: »Til Sunders Beboere fra Kerstin von Post, 1885.«

Hin var í 1954 givin av fyrrv. lögmanni, Kristian Djurhuus, og er hon av ríka unglinginum. Málað hevur Ingeborg Seidelin.

Lutirnir, ið hoyra til kirkjuna, eru: Silvrurkalikur og -diskur. Silvrurkanna givin av politisti Anton Jacobsen, Tórshavn, í 1960. Silvrurðopskanna, 1960. Silvrurfat, har á stendur skrivað: »Presented to Trongisvaag Church by Messrs. James Currie & Co., Leith, in recognition of services rendered by Inhabitants of the Parish to the Master & Crew of their S.S. »Edina« which was sunk by an enemy submarine on 17th. august 1917.«

Í kirkjuskipinum er upphongt modell av sluppini »Toftafossur« úr Húsavík.

Í kirkjuni eru triggjar messingljósakrónur og eru tær givnar av ávíkavist fyrrv. lögmanni Kristjani Djurhuus, H. P. Kjærbech, skipara, Tvøroyri, og av meinigheitini.

Doypifuntin av eikitræ og tindópsfatið gav Debes Mortensen, skipari, Tvøroyri.

Kirkjan, ið ikki er í heilt góðum standi, skal í summari klæðast uttan við víði og verður næsta stig at fáa lagdan miðstaðarhita inn. Nú er bert ravnagnshiti í kirkjuni og hetta ov dyrt at hava vikuna. Orsakað um fer kirkjan uttan og innar.

